

ทางเมืองซีโอเกะ"ได้สังเกตเห็นความสำคัญของความเท่าเทียมกันระหว่างบุรุษและสตรี และเพื่อให้บุรุษและสตรีมีความเสมอภาคกันในการอยู่ร่วมกันในสังคม จึงได้มีการออก "กฎกระทรวงเพื่อผลักดันให้บุรุษสตรีมีความเสมอภาคกัน" ขึ้นมาใช้ โดยเริ่มตั้งแต่วันที่ 1 เมษายน ค.ศ. 2003 นี้เป็นต้นไป และมีใจความดังต่อไปนี้

กฎกระทรวงเพื่อผลักดันให้ชายหญิงมีความเสมอภาคกัน

เนื่องจากมีความน่ารังสยในความเสมอภาคกันตามกฎหมาย ซึ่งต้องมีการเคารพ นับถือในส่วนบุคคลตามรัฐธรรมนูญของประเทศไทย เพื่อให้ความเสมอภาคกันระหว่างบุรุษและสตรีให้ปรากฏขึ้นมาจริงดังแต่ปี ค.ศ.1975 ซึ่งเป็นปีสตรีนานาชาติเป็นต้นมา ด้วยความร่วมมือจากสหประชาชาติ ให้มีการรับสนธิสัญญาลดความแบ่งแยกในสังคมของสตรี โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้การแบ่งแยกในสังคมของบุรุษและสตรีให้หมดไป จึงได้มีการปฏิบัติอย่างจริงจังขึ้น

ในประเทศไทยก็ได้ปฏิบัติให้มีเงื่อนไขในการใช้แรงงานของบุรุษสตรีให้มีความเสมอภาคกันตลอดมา โดยมีการออกกฎหมายกระทรวงใหม่ตามมาตรฐานสังคมความเสมอภาคกันระหว่างบุรุษสตรีและมีการเปลี่ยนแปลงปรับปรุงให้ดีขึ้นเรื่อยมา

และในเมืองซีโอเกะของเราได้มีการวางแผนความเคลื่อนไหวสิทธิของสตรีและวางแผนการผลักดันความเสมอภาคกันระหว่างบุรุษสตรี พร้อมกับนี้ได้มีการก่อตั้งศูนย์สตรีเพื่อผลักดันตามนโยบายสิทธิของสตรี พยายามมุ่งหมายให้บุรุษสตรีมีความเสมอภาคกัน และอยู่

ร่วมกันในสังคมอย่างเป็นสุขด้วย

แต่ก็ไม่สามารถลบความคิดที่ว่าเพศเป็นสิ่งที่กำหนดบทบาทหรือให้ความคิดเหล่านี้หมดไปจากสังคมได้ ประชากรส่วนใหญ่คิดว่าไม่เสมอภาคกันเสียเป็นส่วนมาก ซึ่งบุรุษและสตรีก็เป็นบุคคลคนหนึ่งเหมือนกัน จะดำเนินชีวิตอย่างไร จะทำงานอะไรก็สามารถคิดและตัดสินใจได้ ต้องมีความเคารพนับถือซึ่งกันและกัน และจะมีการดำรงชีวิตอย่างมีคุณภาพสูงได้นั้น ต้องมีการเร่งให้มีความเสมอภาคกันในทุกแขนงงานอย่างเร่งด่วน

เพื่อให้ทันความเคลื่อนไหวของสังคม ทางวิชาชีพก็ได้ออกกฎกระทรวงเพื่อให้ทุกๆ คนในสังคมสามารถสร้างสังคมที่มีความเสมอภาคกันและแบ่งแยกหน้าที่ตามความสามารถของแต่ละบุคคลได้ด้วยตัวเอง

บทที่ 1 ความรวม

(จุดมุ่งหมาย)

ข้อที่ 1

กฎกระทรวงนี้ มีเพื่อใช้ผลักดันความเสมอภาคกันของบุรุษและสตรี และเพื่อเปิดเผยหน้าที่ของเมือง (市) และพลเมือง (市民) รวมไปถึงผู้ประกอบการอีกด้วย และเมื่อมีการกำหนดมาตรฐานของความเสมอภาคกัน แล้วผลักดันออกมาใช้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้สังคมนี้มีความเสมอภาคกันในสังคมอย่างสมบูรณ์

(นิยาม)

ข้อที่ 2

ในที่นี่ จะมีความหมายของคำในแต่ละคำ ซึ่งให้ถือว่าคำเหล่านี้มีความหมายตามกฎที่กำหนดไว้ทุกประการ

(1) ความเสมอภาคกันของบุรุษและสตรี

บุรุษและสตรีไม่มีความแตกต่างกัน เป็นบุคคลในสังคมบุคคลหนึ่ง ที่สามารถกำหนดโอกาสและหน้าที่ของตัวเองได้ในสังคม หรืออาจเรียกว่าสามารถรับผิดชอบร่วมกันในทางการเมือง ทางเศรษฐกิจ ทางสังคม และทางขนบธรรมเนียมประเพณีนั้นเอง

(2) การปรับปรุงแก้ไขอย่างสม่ำเสมอ

เพื่อปรับปรุงแก้ไขความแตกต่างระหว่างบุรุษและสตรีตามโอกาสในข้อที่ผ่านมา จึงต้องมีการให้โอกาสแก่ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งตามความเหมาะสม

(3) การชมเชยทางเพศ

การพูดจาที่ทำให้อีกฝ่ายรู้สึกไม่ดี หรือทำให้มีผลกระทบกับการดำรงชีวิตตามปกติ รวมทั้งการพูดที่ทำให้อีกฝ่ายต้องเสียผลประโยชน์บางอย่างไปนั้นเอง

(4) พลเมือง

ผู้ที่อาศัยอยู่ในเมืองนี้ ไปโรงเรียน ไปทำงาน และทำสิ่งต่างๆ ในเมืองนี้

(5) ผู้ประกอบการ

ผู้ที่ประกอบการในเมืองนี้ ไม่ว่าจะเป็นส่วนบุคคล หรือนิติบุคคล

(การนับถือในสิทธิเสรีภาพของประชาชนและสตรี)

ข้อที่ 3

การผลักดันความเสมอภาคระหว่างบุรุษและสตรีนั้น บุรุษและสตรีจะต้องให้ความเคารพนับถือซึ่งกันและกัน โดยไม่มีการแบ่งแยกความแตกต่างกันโดยทั้งทางตรงและทางอ้อม และยังสามารถหาโอกาสให้ตัวเองใช้พรสวรรค์ที่มีอยู่อย่างเต็มที่ ทำให้การใช้กำลังรุนแรงโดยทางร่างกาย ทางจิตใจ ทางเศรษฐกิจ และทางเพศหมดไปด้วย

(การกำหนดระเบียบทางสังคมหรือการละเมิดสิทธิระหว่างเพศ)

ข้อที่ 4

การจัดการให้มีกฎระเบียบที่รักษาความเสมอภาคกันของบุรุษสตรีและทำให้ทั้งสองฝ่ายได้มีการแบ่งหน้าที่กันตามความต้องการของตัวเองในการกระทำต่างๆ อย่างมีเสรีภาพ

(การกำหนดนโยบาย รวมทั้งการรักษาโอกาสของการสร้างความเสมอภาค)

ข้อที่ 5

การผลักดันความเสมอภาคนั้น ทั้งบุรุษและสตรี พลเมือง และผู้ประกอบการ กลุ่มปฏิบัติงานต่างๆ ก็ต้องช่วยกันรักษาโอกาสตามนโยบายที่ออกมาแล้วร่วมกัน

(การปฏิบัติงานทั้งในบ้านและนอกบ้านหรืองานอื่นๆ พร้อมๆ กัน)

ข้อที่ 6

การผลักดันความเสมอภาคกันนั้น บุรุษและสตรีต้องให้ความร่วมมือกันในการเสริมสร้างสังคมทั้งในการเลี้ยงดูบุตร การดูแลครอบครัว และงานอื่นๆ ก็ต้องให้ความรับผิดชอบ และปฏิบัติให้สิ่งเหล่านั้นผ่านไปด้วยดี พร้อมๆ กับที่สามารถทำงานตามสาขาอาชีพได้

(การสร้างความเสมอภาคภายใต้ทฤษฎีขงมานาชาติ)

ข้อที่ 7

การผลักดันความเสมอภาคกันนั้น ควรจะคำนึงเสมอว่าให้ปฏิบัติร่วมกันในประเทศต่างๆ และเริ่มต้นปฏิบัติอย่างแข็งขันร่วมกัน

(การจัดการให้บุรุษสตรีมีสุขภาพที่ดี และมีการเคารพนับถือซึ่งกันและกันตลอดชีวิต)

ข้อที่ 8

การผลักดันความเสมอภาคกันนั้น สามารถตั้งท้องและคลอดบุตรได้โดยที่บุรุษและสตรีต้องมีการเคารพนับถือซึ่งกันทั้งในเรื่องเพศและเรื่องสุขภาพตลอดชีวิต

(หน้าที่ของเมือง)

ข้อที่ 9

1. พลเมืองต้องคิดตั้งแต่ข้อที่ 3 จนถึงตรงนี้เป็นเรื่องความเสมอภาคกันเป็นมาตรฐาน (ต่อไปจะเรียกเพียงสั้นๆ ว่า "ความคิดมาตรฐาน") โดยนโยบายผลักดันความเสมอภาคกัน (รวมถึงการจัดตั้งอย่างแนบแน่น ต่อไปจะเรียกว่า "นโยบายผลักดันความเสมอภาคกัน") รวมเป็นนโยบายเดียวกันเพื่อปฏิบัติให้เกิดขึ้นจริง และใช้นโยบายนี้ทำให้การสร้างความเสมอภาคกันนั้นเป็นจริงขึ้นได้
2. ทางเมือง จะจัดตั้งหน่วยเหลือด้านการศึกษาคลังและปฏิบัติให้ความเสมอภาคกันเป็นจริงขึ้นมา
3. ทางเมือง จะผลักดันความเสมอภาคกัน ซึ่งจะทำให้ความร่วมมือแก่ผู้ประกอบการ และพลเมือง โดยให้ความช่วยเหลือการปฏิบัติการผลักดันความเสมอภาคกันโดยตลอด

(หน้าที่ของพลเมือง)

ข้อที่ 10

1. พลเมืองจะต้องทำการแก้ไขปรับปรุงสังคมตามหน้าที่ของตนเอง ครอบครัว สถานที่ทำงาน โรงเรียน และท้องถิ่นด้วยตนเองภายใต้นโยบายความเสมอภาคกัน
2. พลเมืองต้องให้ความร่วมมือกับการผลักดันความเสมอภาคกันของทางเมืองอย่างเต็มที่

(หน้าที่ของผู้ประกอบการ)

ข้อที่ 11

1. ผู้ประกอบการจะต้องจัดสร้างสิ่งแวดล้อมในการใช้แรงงานและช่วยเหลือผู้ใช้แรงงานให้ทำงานและงานบ้านพร้อมกันภายใต้ความเสมอภาคกัน
2. ผู้ประกอบการ ต้องให้ความรู้ที่เป็นประโยชน์แก่ผู้ใช้แรงงานภายใต้นโยบายความเสมอภาคกัน
3. ผู้ประกอบการต้องให้ความร่วมมือกับทางเมือง (ที่) ในการผลักดันความเสมอภาคกันทุกประการ

(ห้ามละเมิดสิทธิความแตกต่างทางเพศ)

ข้อที่ 12

1. ไม่ว่าผู้ใดก็ต้องไม่มีการแบ่งแยกความแตกต่างทางเพศ
2. ไม่ว่าผู้ใดก็ห้ามละเมิดสิทธิระหว่างเพศโดยเด็ดขาด
3. ไม่ว่าผู้ใดก็ต้องไม่มีการใช้กำลังรุนแรง ทั้งทางร่างกาย ทางจิตใจ ทางเศรษฐกิจ ทางเพศในระหว่างสามีภรรยา หรือระหว่างบุรุษและสตรี

(การสร้างความเสมอภาคกันในท้องถิ่นให้เป็นจริง)

ข้อที่ 13

ไม่ว่าผู้ใดก็ต้องร่วมปฏิบัติงานส่วนรวมของท้องถิ่น ให้ความสามัคคีกันอย่างจริง
จังให้เกิดขึ้นจริง

(การผลักดันความสามัคคีกันในการเลี้ยงดูบุตร)

ข้อที่ 14

ไม่ว่าผู้ใดก็ต้องผลักดันความสามัคคีกันด้วยการเลี้ยงดูบุตรในครอบครัว การ
เลี้ยงดูในที่ทำงาน ในโรงเรียน และในสังคม

(การเผยแพร่ความรู้ในสถานที่สาธารณะ)

ข้อที่ 15

ไม่ว่าผู้ใดก็ต้องไม่เผยแพร่สิ่งที่ยุติกับการผลักดันความสามัคคีกัน การแบ่งแยก
หน้าที่กันระหว่างบุรุษและสตรี การละเมิดสิทธิระหว่างเพศ และการใช้กำลังรุนแรงด้วย

บทที่ 2 นโยบายมาตรฐานเกี่ยวกับการผลักดันความสามัคคีกัน

(การวางแผนการปฏิบัติ)

ข้อที่ 16

1. เพื่อให้พลเมืองมีการวางแผนรวมเกี่ยวกับนโยบายผลักดันความสามัคคีกัน
จึงต้องมีการวางแผนสร้างนโยบายปฏิบัติในการผลักดันความสามัคคีกันระหว่างบุรุษและ
สตรี (ต่อไปจะเรียกว่า "การวางแผนปฏิบัติ")

2. การวางแผนการปฏิบัตินั้น จะแบ่งเป็นข้อๆ ได้ดังต่อไปนี้

(1) ส่งเขบนโยบายผลักดันความสามัคคีกันระหว่างบุรุษและสตรีให้เป็นไปอย่าง
ต่อเนื่องและแน่นอน

(2) นอกจากข้อที่ผ่านมาแล้ว ยังรวมถึงทุกสิ่งที่เป็นในการผลักดันความสาม
ัคคีกันระหว่างบุรุษและสตรี

3. หัวหน้าเมือง (市長) จะต้องฟังความคิดเห็นของพลเมืองตามการประชุมความ
สามัคคีกันของเมืองซีโอเคะข้อที่ 24 ในการวางแผนการปฏิบัติ

4. เมื่อหัวหน้าเมือง (市長) ได้ทำการจัดตั้งกฎขึ้น ก็ต้องรีบเปิดเผยแก่พลเมือง
โดยเร่งด่วน

5. ตาม 2 ข้อที่กำหนดผ่านมานี้ ให้ถือเป็นมาตรฐานสำคัญในการเปลี่ยนแปลงอื่นๆ

(การประกาศอย่างต่อเนื่อง)

ข้อที่ 17

ทางหัวหน้าเมือง (市長) จะต้องมีการวางแผนความประพฤติทุกๆ ปี เพื่อประกาศ
ความเคลื่อนไหวให้ทุกคนทราบอย่างต่อเนื่อง

(การศึกษาค้นคว้า)

ข้อที่ 18

ทางเมือง จะมีการจัดการผลักดันความเสมอภาคกัน และเพื่อให้เกิดผลขึ้นจริง ต้องมีการศึกษาค้นคว้าความเคลื่อนไหวอย่างต่อเนื่องอีกด้วย

(การทำกิจกรรมป่าวประกาศรวมทั้งการเปิดเผยความรู้)

ข้อที่ 19

เพื่อให้พลเมืองและผู้ประกอบการทำความเข้าใจและทราบรายละเอียดเกี่ยวกับกาผลักดันความเสมอภาคกัน ทางเมืองจะต้องเปิดเผยข่าวสารความรู้ และทำกิจกรรมป่าวประกาศอย่างเต็มที่ในทุกโอกาส

(การติดต่อและการศึกษาค้นคว้า)

ข้อที่ 20

1. เพื่อให้การผลักดันความเสมอภาคกันเป็นไปได้จริง ทางเมืองจะต้องจัดตั้งสถานศึกษาค้นคว้า รวมทั้งสถานการณ์อื่นๆ อย่างต่อเนื่อง และต้องให้การดูแลช่วยเหลืออยู่เสมอ
2. เพื่อผลักดันความเสมอภาคกัน ทางเมืองจะต้องติดต่อกับกลุ่มพลเมือง และช่วยเหลือ พร้อมทั้งสนับสนุนในการจัดกิจกรรมของกลุ่มพลเมืองอย่างเต็มที่

(การสนับสนุนกิจกรรมในสังคมด้านการใช้ชีวิตประจำวัน)

ข้อที่ 21

เพื่อให้การผลักดันความเสมอภาคกันเป็นไปได้ดี ทางเมืองจะต้องสนับสนุนการใช้ชีวิตประจำวันพร้อมกับการประกอบอาชีพให้เป็นไปได้อย่างดี

(การยื่นเสนอของผู้ประกอบการ) และการประกอบอาชีพเคียงคู่กันไป)

ข้อที่ 22

เมื่อเห็นว่าจำเป็นทางเมืองก็สามารถเรียกร้องให้ผู้ประกอบการเร่งความเคลื่อนไหวเกี่ยวกับการผลักดันความเสมอภาคกันนั้นต่อทางเมืองได้

2. และตามข้อที่ผานมา ทางเมืองสามารถบังคับให้ประกาศต่อสาธารณะชนได้

(การรับมือและการรับปรึกษาเกี่ยวกับปัญหาที่เกิดขึ้น)

ข้อที่ 23

ทางเมืองจะต้องมีการรับฟังปัญหาและหาทางแก้ไขปัญหาที่จะเกิดขึ้นจากการผลักดัน

ต้นความเสมอภาคกันอย่างต่อเนื่อง และมีการจัดตั้งสถานที่สำหรับพึ่งพิงปัญหา เพื่อแก้ไขความเดือดร้อนเกี่ยวกับការไม่เท่าเทียมกันในสังคม

บทที่ 3 การประชุมตัดสินความเสมอภาคกัน

(การจัดตั้ง)

ข้อที่ 24

เพื่อผลักดันความเสมอภาคกัน ทางเมืองจะต้องมีการจัดการประชุมตัดสินความเสมอภาคกัน (ต่อไปจะเรียกว่า "การประชุม")

(จัดหัวข้อ)

ข้อที่ 25

ทางการประชุมจะต้องมีการสอบถามและหาคำตอบข้อที่ 16 หัวข้อที่ 3 และสอบสวนเกี่ยวกับหัวข้อที่จำเป็นในการผลักดันความเสมอภาคกัน

(โครงสร้าง)

ข้อที่ 26

การประชุมจะต้องมีโครงสร้างด้วยผู้เข้าประชุมไม่เกิน 15 คน และต้องมีฝ่ายชายและมีกรรมการหญิง โดยที่จะต้องมีฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งไม่ต่ำกว่าเศษ 4 ในส่วน 10 คนของจำนวนผู้เข้าร่วมการประชุม

(กรรมการ)

ข้อที่ 27

1. ทางหัวหน้าเมือง (市長) จะต้องมอบหมายงานให้แก่กรรมการ ซึ่งกรรมการจะต้องมีคุณสมบัติดังนี้

- (1) ผู้มีประสบการณ์ด้านการศึกษา
 - (2) ผู้ที่กลุ่มที่เกี่ยวข้องสนับสนุน
 - (3) พลเมือง
 - (4) นอกจากทั้ง 3 ข้อที่ผ่านมาแล้ว ต้องเป็นผู้ที่หัวหน้าเมืองเห็นชอบด้วย
2. หัวหน้าเมืองจะต้องประกาศต่อสาธารณะชนตามหัวข้อที่ 3 นั้นโดยเร็ว
 3. ให้ระยะเวลาเป็นกรรมการมีกำหนด 2 ปี แต่ทว่า
 4. ให้มีการตั้งกรรมการใหม่ได้

(หัวหน้ากรรมการและรองหัวหน้ากรรมการ)

ข้อที่ 28

1. ต้องมีการแต่งตั้งหัวหน้ากรรมการและรองหัวหน้ากรรมการในการประชุม
2. หัวหน้ากรรมการและรองหัวหน้ากรรมการจะต้องตัดสินใจโดยลงคะแนน
3. หัวหน้ากรรมการจะต้องจัดการประชุมและเป็นที่แทนที่ประชุม
4. หัวหน้ากรรมการจะต้องเป็นหัวหน้าที่ประชุม
5. เมื่อหัวหน้ามีเหตุจำเป็นที่ต้องขาดประชุม ให้รองหัวหน้ากรรมการเป็นผู้ทำแทน

(การประชุม)

ข้อที่ 29

1. การประชุมนั้น ให้หัวหน้ากรรมการเป็นผู้กำหนดวันประชุม
2. ถ้าการประชุมนั้นมีผู้เข้าประชุมไม่เกินครึ่งของผู้ประชุมทั้งหมด ให้ยกเลิกการประชุมนั้น
3. การประชุมนั้นจะต้องจัดเมื่อมีผู้เข้าร่วมประชุมเกินครึ่ง แต่ถ้าหากครั้งพอดีให้หัวหน้ากรรมการเป็นผู้ตัดสิน
4. การประชุมนั้น เมื่อจำเป็นให้เรียกผู้ที่เกี่ยวข้องเข้ามาซักถามและอธิบายได้

(งานแบบลัดเสร็จทั่วไป)

ข้อที่ 30

หน้าที่ในการประชุม คือต้องวางแผนการจัดการต่างๆ สิ่ง

(ผู้รับผิดชอบ)

ข้อที่ 31

ผู้อยู่ในกฎนี้ตามที่กล่าวมา ผู้ที่จำเป็นในการสอบสวน โดยให้ผู้ที่สอบสวนคือหัวหน้ากลุ่มเท่านั้น

บทที่ 4 อื่นๆ

(การผลักดัน)

ข้อที่ 32

ทุกสิ่งทุกอย่างให้หัวหน้าเมือง (市民) เป็นผู้ตัดสินทุกประการ

ลงวันที่

กฎกระทรวงนี้จะทำการเริ่มใช้ ตั้งแต่วันที่ 1 เมษายน ค.ศ. 2003นี้

静岡市男女共同参画課
(ขงชิโอะกะดันโจวเคียวโดวซันคะคะ)

TEL 054-221-1349

FAX 054-221-1295